Terapia behawioralna

Terapia behawioralna

Głównym celem terapii behawioralnej jest budowanie i rozszerzanie u uczniów repertuaru nowych zachowań, czyli uczeniu jak największej liczby umiejętności oraz wygaszaniu zachowań niepożądanych. Terapia behawioralna ma na celu:

- rozwijanie umiejętności kluczowych (tj. imitacja, współpraca, dopasowywanie i sortowanie) oraz zdolności komunikacyjnych (tj. rozumienie, proszenie, nazywanie)
- uczenie nowych, deficytowych zachowań i umiejętności (tj. wykonywanie prostych poleceń, naśladowanie) oraz rozwój zachowań społecznych i samodzielnej aktywności dziecka
- redukowanie zachowań niepożądanych - (tj. zachowania agresywne, autoagresywne, zachowania autostymulacyjne, rytualistyczne oraz zachowania zakłócające) poprzez np. wygaszanie
- rozwijanie kompetencji społecznych, umiejętności związanych z samodzielnością dziecka
- nabywanie umiejętności szkolnych i poznawczych (uczenie się, mowa, pamięć, itp.)
- generalizowanie nabytych umiejętności przez ucznia w różnych środowiskach i w obecności różnych osób.

Podstawowe techniki behawioralne stosowane podczas uczenia nowych umiejętności:

- Trening wyodrębnionej próby
- Łańcuchy behawioralne
- Plany aktywności
- Trening incydentalny
- Narzędzia Stosowanej Analizy Zachowań wykorzystywane w uczeniu nowych umiejętności (wzmocnienia pozytywne/negatywne, kara pozytywna/negatywna, wygaszanie).